

O autoroch

Mgr. art. Lenka Džadíková, ArtD. vyštudovala teóriu a kritiku divadelného umenia na Divadelnej fakulte Vysokej školy múzických umení v Bratislave, kde absolvovala aj doktorandské štúdium. V teatrologickom výskume sa venuje predovšetkým oblasti bábkového divadla a divadla pre deti. Zúčastňuje sa na vedeckých konferenciách, štúdie publikovala v zborníkoch, napríklad *Deti revolúcie* (2010), *Proces rozvoja divadelnej réžie po roku 1989* (2012), *Postavenie divadla v spoločnosti* (2013), *Minority v subsysteme kultúry* (2014), *Divadelní režiséri na prelome tisícročí* (2014), *Česká a slovenská vzájomnosť v profesionálnom divadle po roku 1993* (2018), *Bábky na česko-slovenskej medzi* (2018), *K vybraným aspektom slovenskej literatúry po roku 1989 II.* (2021), *Témy na okraji záujmu?* (2021). Participuje na výskumných projektoch Divadelného ústavu, napríklad *Prítomnosť divadelnej minulosti*, *Slovník divadelných kritikov a publicistov*, *Zlatá kolekcia slovenského profesionálneho divadla*, *Slovenské scénické umenie* a štúdiami prispela aj do publikácie *Dejiny slovenskej dramatiky bábkového divadla* zostavovateľa Vladimíra Predmerského (2021). Recenzie publikuje najčastejšie v časopisoch *kød* – konkrétne o divadle, Loutkář, Bibiana, v internetových periodikách *Monitoring divadiel na Slovensku*, *mloki.sk* a v RTVS – Slovenskom rozhlase. Zakladala a organizovala prvé ročníky podujatia *Medziriadky*, pôsobí ako porotkyňa na prehliadkach ochotníckeho divadla, je dramaturgičkou programu pre mladé publikum na festivale *Dotyky a spojenia* v Martine. Pracuje ako dokumentátorka v Divadelnom ústave v Bratislave.

Mgr. Dária Fojtíková Fehérová, PhD. absolvovala štúdium divadelnej vedy na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, dopĺňujúce pedagogické štúdium so zameraním na detskú dramatickú tvorivosť a postgraduálne štúdium na Katedre estetiky Filozofickej fakulty Univerzity Komenského. Venuje sa divadelnej kritike, aktívne sa zúčastňuje domácich aj zahraničných odborných podujatí, konferencií a festivalov. Absolvovala viaceré zahraničných kritických workshopov. Zameriava sa na súčasnú slovenskú dramatikú, tendencie a nové smery v inscenovaní, ako historička skúma najmä osobnosti slovenskej divadelnej réžie. Pracuje v Divadelnom ústave, od roku 2022 ako vedúca Centra výskumu a vzdelávania v divadle, od roku 2009 pravidelne spolupracuje na príprave festivalu *Nová dráma/New Drama*. Je spoluautorkou monografie *Ferdinand Hoffmann. Kritik, dramaturg, režisér...* (2015) a autorkou kapitoly v publikácii *Dejiny slovenského divadla II.* (2020) a i. V rokoch 2009 – 2017 bola členkou výboru Slovenského centra AICT, od roku 2014 jeho podpredsedníčkou. Zostavovateľka a spoluautorka publikácie *Divadlo nielen ako umelecká aktivita* (2014), jedna zo zostavovateľiek publikácie *3xS* (zborník prednášok o inscenáciách 21. storočia, 2015). Pravidelne publikuje pre časopis *kød* –

konkrétne o divadle, mloki.sk, príležitostne pre revue Slovenské divadlo, v poslednom období rozvíja recenzentskú spoluprácu s Rádiom Devín, je autorkou viacerých štúdií pre slovenské aj zahraničné zborníky.

Mgr. Peter Himič, PhD. je absolventom Filozofickej fakulty UPJŠ v Prešove, odboru Vzdelávanie dospelých, špecializácia kulturoológia (1991) a doktorandského štúdia na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v odbore teória a dejiny divadelného umenia (2009). Pôsobil na domovskej fakulte na Inštitúte estetiky a vied o umení, od roku 2017 pôsobí na katedre dramaturgie, réžie a teatrologie a katedre herectva Fakulty dramatických umení Akadémie umení v Banskej Bystrici, kde prednáša dejiny slovenského divadla, predmety súvisiace s divadelnou dramaturgiou alebo výberové predmety z dejín slovenskej réžie a dejín českého divadla. Od roku 1997 pracoval ako programový námestník v Slovenskom rozhlase v Košiciach, v rokoch 1999 až 2019 bol generálnym riaditeľom Štátneho divadla Košice. V súčasnosti je dramaturgom činohry Národného divadla Košice. Bol členom popredného študentského divadla Karola Horáka pri Filozofickej fakulte UPJŠ v Prešove. Ako teatroológ sa orientuje na slovenské divadelné dejiny. Je spoluautorom monografie o dramatických prácach P. O. Hviezdoslava z jeho ranného obdobia *Pavol Országh dramatik* (2002) a autorom monografie *Divadelný život Prešova : od počiatkov po polovicu 20. storočia* (2014) a vysokoškolskej učebnice *Divadlo na východnom Slovensku I. (od počiatkov do roku 1945)* (2020). Jeho bibliografický súpis tvorí vyše 100 jednotiek (z toho vyše 25 štúdií a vyše 60 citácií doma i v zahraničí). Bol pravidelným členom v odborných porotách divadelných festivalov. Je dramaturgom viacerých inscenácií a úpravcom dramatických textov uvádzaných v slovenských divadlách. Prekladá z poľštiny divadelné hry. Niektoré z jeho prekladov vyšli knižne (Ingmar Vilqist *Hry*, výber hier *Poľská dráma*, Andrej Stasiuk *Čakanie na Turka*).

Mgr. Klára Madunická v roku 2021 absolvovala magisterské štúdium v odbore divadelné štúdiá na Vysokoj škole múzických umení v Bratislave. Zaoberá sa predovšetkým hudobným divadlom, jeho interdisciplinárnymi presahmi, teóriou, históriou a kritikou. Jej diplomová práca sa ako prvá zaoberala históriou Operného štúdia VŠMU a jeho inscenačnou tradíciou. Na tento výskum následne nadviazala grantovou činnosťou v rámci programu KEGA v rokoch 2021 – 2024. Je redaktorkou odborného recenzovaného časopisu *Theatrica*, vedie umelecký projekt ARTMAX, v rámci ktorého zabezpečuje prenosy operných, baletných, divadelných predstavení a koncertov zo svetových divadiel do slovenských kín. Recenzentsky publikuje na viacerých slovenských kritických platformách, vrátane portálu *Operaslovakia* a *Hudobný život*. Ako interná doktorandka aktuálne pôsobí na Ústave divadelnej a filmovej vedy CVU SAV.

prof. PhDr. Miloš Mistrík, DrSc., jeho publikačnú činnosť možno rozdeliť na 1./ dejiny slovenského divadla a drámy 20. a 21. storočia (*Slovenská absurdná dráma*, 2002; *Aj dráma je len človek*, 2003; *Milka Zimková – aktorka slowacka*, 2011; štúdie o Blahovi Uhlárovi, Milošovi Karáskovi, Stanislavovi Štepkovi, Viliamovi Klimáčkovi atď.), 2./ teória a história hereckej tvorby (*Kapitoly o hereckom umení*, 2005; *Herecké techniky 20. storočia*, 2018), 3./ avantgardné divadlo (*Jacques Copeau*, 2006; *Max Reinhardt a Bratislava*, 2019; *Adolphe Appia*, 2020; *Rytmika – Émile Jaques-Dalcroze*, 2021). Viedol projekty VEGA, APVV, prednášal na vysokých školách (VŠMU, AkU, UCM, Sorbonne Nouvelle), zastupoval Slovensko v medzinárodných organizáciách (AICT, ETP). Vo svojich monografiách a štúdiách zachytil postupnú premenu umeleckej a spoločenskej paradigmy a posun v očakávaniach publika, keď v minulosti dominovalo divadlo ako Art (symbolizmus, avantgarda, Appia a mnohí iní), ďalej etapy posilnenia divadla ako výrazne angažovaného nástroja (Piscator, Brecht, divadlo absurdity, ale aj propaganda v bývalom sovietskom bloku), a v 21. storočí viditeľný nástup priamej angažovanej účasti divadla. Na historickej platforme a pomocou sond do súčasného stavu na Slovensku aj v Európe, skúma a interpretuje posuny, ktorými sa divadlo obracia od dominancie umeleckej zložky k zvýrazneniu jeho úlohy ako tribúny udalostí a sledovaniu aktuálnych cieľov.

doc. Mgr. art. Karol Mišovic, PhD. v roku 2012 ukončil magisterské štúdium a v roku 2015 aj doktorandské štúdium teórie a kritiky divadelného umenia na Divadelnej fakulte Vysoké školy múzických umení v Bratislave. V dizertačnej práci sa zamerával na kontroverznú osobnosť Janka Borodáča a jeho režijnú a dramaturgickú tvorbu v rokoch 1924 – 1938. V praxi sa sústreďuje predovšetkým na výskum slovenskej divadelnej histórie s dôrazom na réžiu a herectvo dvadsiateho storočia. Aktívne sa venuje aj publikačnej a vedeckej činnosti v oblasti súčasnej teatrologie. Autorsky sa podieľal na vzniku viacerých vedeckých projektov či zborníkov, či už z pozície koordinátora, editora alebo autora odborných teatrologických štúdií. V roku 2016 mu vyšla knižná monografia *Javiskové osudy*, v ktorej sa zaoberá históriou slovenského ženského herectva s osobitným zameraním na herečky Máriu Prechovskú, Evu Kristinovou, Vieru Strniskovú, Zdenu Gruberovú a Evu Polákovú. V roku 2019 publikoval monografiu o herečke Soni Valentovej a v roku 2023 o Zdene Gruberovej. Je spoluautorom kolektívnych monografií *Dejiny slovenského divadla I. (1920 – 1948)* a *Dejiny slovenského divadla II. (1948 – 2000)*. Od roku 2019 je vedeckým pracovníkom v Ústave divadelnej a filmovej vedy CVU SAV.

Mgr. Michaela Mojžišová, PhD. absolvovala štúdium hudobnej vedy na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, v roku 2010 tu obhájila titul PhD. Venuje sa vedeckej a criticalkej činnosti v oblasti operného divadla. Je autorkou monografií *Od Fausta k Orfeovi. Opera na Slovensku 1989 – 2009 vo svetle inscenačných poetík* (2011),

Napísal som maličkú opierku... Premeny komornej opery na Slovensku (2018), *Peter Konwitschny. Ein Kämpfer gegen die tote Oper/Peter Konwitschny. Bojovník proti mŕtvej opere* (2022), *Obrazy Romea Castellucciho* (2023), kapitoly v kolektívnych monografiách *Súčasnité slovenské divadlo v dobe spoločenských premien : pohľady na slovenské divadlo 1989 – 2015* (2017), *Dejiny slovenského divadla I. (1920 – 1948)*, *Dejiny slovenského divadla II. (1948 – 2000)* a početných vedeckých štúdií. V rokoch 1998 – 2002 bola zamestnaná v Divadelnom ústave Bratislava, od roku 2002 pracuje v Ústave divadelnej a filmovej vedy CVU SAV. Je hlavnou redaktorkou vedeckého časopisu Slovenské divadlo. Od roku 2021 je predsedníčkou Slovenského centra AICT.

PhDr. Dagmar Podmaková, CSc. je vedecká pracovníčka Ústavu divadelnej a filmovej vedy CUV SAV. Venuje sa slovenskému a ruskému divadlu. Vydala niekoľko samostatných monografií, napr. *Peter Kováčik – divadelný dramatik* (1998), *Divadlo v Trnave. Ako sa hľadalo* (2006), *Osvaľd Zagradnik i jeho predšestvenniki: Dolgaja predystorija spektakla Solo dľa časov s bojem* (Moskva, 2008), *Príbeh divadla. Divadlo, ktoré nezaniklo* (2009). Je spoluautorkou zahraničných knižných publikácií (napr. *Slovackaja literatura XX. veka*, 2003; *Ján Zavarský*, 2022), ale aj domácich s presahom do spoločenských a politických súvislostí (*Hodnota zmeny – zmena hodnoty. Demarkačný rok 1989*, 2009; *Gustáv Husák: Moc politiky – politik moci*, 2013 a i.). Editorka a spoluautorka viacerých monografických zborníkov o významných divadelných režiséroch a hercoch slovenského divadla (Jozef Budský, František Dibarbora, Jozef Kroner a i.), ako aj širších tém o divadle po roku 1989, ktoré publikuje doma a v zahraničí. V súčasnosti sa zameriava najmä na dejiny slovenského divadla (o. i. spoluautorka DVD *Od rekonštrukcie divadelnej inscenácie ku kultúrnym dejinám? 100 rokov Slovenského národného divadla. Divadelné inscenácie 1920 – 1938 (činohra, opera)*, 2015; *Zlaté 60 (roky) v Slovenskom národnom divadle*, 2019), publikuje v recenzovaných vedeckých časopisoch štúdie o inscenáciách a osobnostiach (napr. Tomáš Berka, Marián Zednikovič). Riešiteľka viacerých výskumných projektov doma aj v zahraničí.

Mgr. art. Alžbeta Vakulová, od roku 2017 pracuje v Divadelnom ústave Bratislava na oddelení Centrum divadelnej dokumentácie. Na oddelení pracovala na projekte digitalizácie bulletinov, fotografií a tlačovín, ako aj na vývoji implementácii internej databázy. Následne prebrala zodpovednosť za štruktúru dát zverejňovaných v informačných a evidenčných systémov Divadelného ústavu. Spolupracovala na príprave výstav, kde pripravovala a aranžovala divadelné kostýmy, či pri reštaurovaní zbierkových predmetov vyhotovených na papier určených pre exponovanie. Svoje znalosti v oblasti databáz, ktoré spracovávajú dáta z oblasti divadla, zhodnocuje a prehľbuje ako členka organizácie ENICPA (The European Network of Information Centres for the Performing Arts).

O autoroch

Vďaka pracovnej náplni rozširuje svoje záujmy aj o múzejnú činnosť, ktorá uchováva predmety scénickej tvorby. Aktuálne je doktorandkou na Divadelnej fakulte Vysokej školy múzických umení, kde sa zaoberá témou spracovania divadelných kostýmov v múzejných zbierkach. Vo voľnom čase sa venuje kostýmovej tvorbe.